

Naturen er ikke gennemsnitlig ... ugebrev nr. 12, 27. august 1998

Så røg der seks forskere hjem den 24. august, og vi er nu kun 10 tilbage. Vejret har kræset for os i en lang periode, men er i skrivende stund slået om med servering af en lind suppe gule ærter. Det er råkoldt på grund af fugten og let blæsende.

Der kæmpes bravt for at få de sidste data i hus, mens naturen indstiller sig på vinterens komme. Logistikken nærmer sig nedlukningsfasen og mængden af kasser udendørs skrumper ind. Generatoren brød definitivt sammen for et par dage siden, så nu har vi nødstrømsforsyning med den mindre generator fra sidste år. Heldigvis er det strømtunge udstyr i laboratorierne ikke i anvendelse mere i år, så i det daglige mærker vi ikke noget synderligt til den mindre mængde strøm, men generatoren får da lov til at arbejde for sagen. Det belgiske forsøg med opvarmningen af tundraen med infrarøde varmelamper har heldigvis sit eget elværk Hvis ikke, var vi andre henvist til stearinlys og røgsignaler, og så var der gået lang tid inden dette ugebrev var nået frem. Der er tusmørke i seks timer om natten nu, hvor vi kan se den enlige gadelygte lyse i mørket ude ved Daneborg.

Moskusokserne har indtaget Rylekærene og de omkringliggende områder. Tyrene er blevet mere pirrelige nu, hvor køerne er i deres brunsttid. En sjælden gang imellem har man på en varm vindstille dag kunnet se en enlig myg nødlande på skjorteærmene, men vi har ingen blødsødne følelser til overs for dem, så de bliver enten klappet hårdt på ryggen eller får en ublid medfart ud over skjortekanten.

Det har været en lang og spændende sæson, meget anderledes end de tre foregående, der i øvrigt heller ikke rigtigt lignede hinanden. Ikke mindst de dramatiske oplevelser under sæsonens to kraftige regnskyl, der på få døgn skyllede op mod ti års sediment ud i Young Sund (set i forhold til de forgangne tre års data). Så selv om det er fjerde år efter det lokale år 0, er vi kun lige startet og kan ikke endnu sige noget om, hvordan et typisk år forløber. Gennemsnitsværdierne af alle de målte parametre og variabler får nogle markante ryk fra år til år. Noget der med al tydelighed taler for, at det kræver lange tidsserier for at kunne sige noget om eventuelle ændringer i økosystemet. Ekstreme begivenheder er i høj grad dem, der påvirker det lokale økosystem mest, langt mere en selv statistisk påviselige små ændringer.

Forhåbentlig vil det lykkes at skabe de nødvendige lange tidsserier her i dette arktiske paradys. I hvert fald skaber de fire års data, som nu er i hus, et godt referencemateriale på de årsvariationer, som man finder hér. Det kan være vigtige oplysninger for de forskere, der måske kun har en eller to sæsoner til deres rådighed.

Nu tæller vi alle dagene til den kære Twin Otter kommer for sidste gang i år og tager os alle med hjem over. Forhåbentlig bliver det på onsdag den 2. september.

/Thomas Bjørneboe Berg